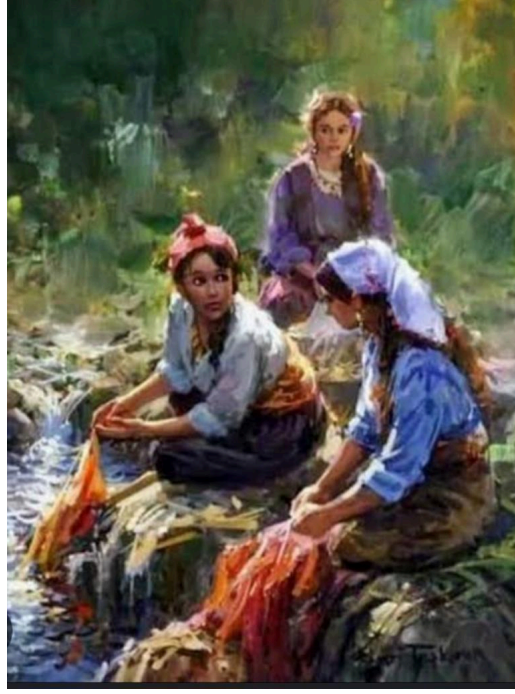

Çok Kıymetli Sami Hocam

– TülayMaviYıldırım · 13 Eylül 2024

Çok Kıymetli Sami Hocam,

Haftanın en güzel gününden selamlarımla mektubuma başlamak isterim. Size bazen Sami Abi, Sami Amca, bazen Sami Dede, bazen de Samiciğim demek geliyor içimden. Sizinle yüz yüze, aynı cemiyette sohbet etmek kısmet olmadı ama yorumlarınızdan, olaylar karşısındaki hal ve hareketlerinizden, keyifle okuduğumuz yazılarınızdan tahmin etmek o kadar da zor olmuyor. Muzip, güleç, eğlenceli tabiatınız sanırım size böyle samimi yazabilmeme sebep diye düşünüyorum.

Ruha, kalbe ve onlardan hasıl olan duygulara bu kadar müteakabiliyet göstermeniz bir bayram çocuğu coşkusu yaşıyor bize.. Tüm bunlardan ötede ve tüm bunlardan başka site sakinlerine candan ve eşit davranmanızı ayrıcalıklı bir keyifle tecrübe ediyoruz. Bu da sizden korkarken yine de yakın durma isteyişimize cesaret oluyor. Böyle renkli bir kişilik sahibi olmanız çevrenizdeki insanlar için ne büyük bahtiyarlık sebebidir kim bilir..

Geçenlerde hiç yazı paylaşmadığınızı fark ettiğimde bunu tatile gitmiş olduğunuza yordum. Sonra tesadüfen ayağınızı kırdığınızı öğrendim. Üzıldüm, umarım şimdilerde iyisinizdir. Çok geçmişler olsun, Allah acil şifanızı size yakın eylesin.. İlminize, alakanıza, merhametinize vasıl olan her insan evladının hoş gönlü, aydınlanmış yolu da en evla sadaka yerine musibetinizin ecrine eklensin.. Durumunuza psikolojik bir yaklaşımda bulunmak isterim Sami Hocam; ayak ile ilgili sıkıntıların bir yere gitmek bir şeylere dâhil

olmak isteğinin ertelenişi, engellenişi sebep olurmuş derler. Bazen gerçekten de bir arkadaş davetine, bir hasta ziyaretine, ufak da olsa bir tatile, belki memlekete, belki de merak edilen bir dil kursuna gitmeyi ya da hayatımız ile ilgili yapmak istediğimiz değişiklikleri beklettiğimize hepimiz şahit olmuşuzdur..

Ser-name-yi muhabbeti canane yazmışem

Hasret risalesin varak-ı cane yazmışem, diyor Ahmet Paşa.

Bu beyti okuyunca dedim ki; demek ki eskiden beri muhabbet namesi de hasret namesi de cana dokunup, o can sahibinin ruhuna rengini veren canana yazılmış. Hem o mektuplar değil mi hasretin çeşnisine bulanmış muhabbet lezzetinin muhafızlığını yapanlar. Şeker beyazı sayfalara, parmakların yareni kalemlerle nice ahı, sevdayı, muştulu haberleri taşıyan öyle kutsal ve yoğun bir anlam taşıyor ki, rüzgârın kuvvetli ateşleri daha da büyütmesi gibi bir hale giriftar ediyor insanın gönlünü. Özelliğini ve anlamını yitirmiş mektubun cemalini, endamını, hayalini, meraklı bekleyişini özlüyoruz.. Bazen insan o günlerde yaşamadığı için hayıflanıyor ve o zamanda yaşamış insanları yaptıklarını yazdıklarını anıyor..

Özleyince mektup yazmalı insan; birini, bir şeyi, kendi içine seslenmeyi özleyince, ben varım susmuyorum içimde konuşan bir kalabalık var demek için yazmalı..

“Özlemek, ölmekten iki fazla be çocuk!” diyordu Cemal Süreyya. Kelime oyunlarını seven bir adam olduğunu, özlemi anlatmasından anlamak zor olmasa gerekti.

Özdemir Asaf’ın çıkarcı bir tavırla “Özleyecekse özlenen, özlemek güzeldir!” demesini pek kendi tabiatıma uyduramasam da özlemin her türlüüne talip olduğumu söylemek isterim, ivazlı ya da ivazsız çünkü özlemin kendisi nadide bir nimettir.

Özlemek aslında; ruha ve kalbe kadifemsi elleriyle dokunan bir şeyin eksikliğini hissetmektir. Bir bakışı, bir sesi, bir kelamı, bir olasılığı bundan özler insan çoğu zaman.

Velhasıl özleyince mektup yazmalı insan..

Ruhunuzun coğrafyasında gezinirken kalemim ne kavşaklardan geçmiş, ne köşe taşlarında oturmuş düşüncelere dalmışım, yol gösteren işaretlere rast gelmişim sayfa ilerleyince fark ediyorum. Bahsetmem gereken bir fasıla geçecek olursak, gönülden süzülen, samimi ve meyan şerbeti gibi içerken acı içtikten sonra tatlı dilinize, ruha lezzet veren eskilerin çeşnisini taşıyan cümlelerinize denk gelmek ayrı bir onur ve saadet vesilesi bizim için..

Eylül ayının bereketi ve tatlı serin aşka benzer halleri üzerinize olsun..

Sağlık ve ağız tadıyla daha nice güzel satırlarda buluşmak dileğiyle..

Mavi Yıldırım